

утврђује повреда права у току изборног процеса за избор органа власти и друго. “ . с обзиром на практичне услове прописане чланом 46.

Конвенције, као и принципа да основна права која су заштићена међународним уговорима о људским правима треба уистину да припадају појединцима који живе на територији дотичне државе потписнице, без обзира на њен каснији распад или сукцесију (в. *mutatis mutandis*, став 58. ове Пресуде), Суд је мишљења да треба сматрати да су и Конвенција и Протокол број 1 били стално на снази у односу на Црну Гору од 3. марта 2004. године, између 3. марта 2004. године и 5. јуна 2006. године, као и након тога (в. ставове 53–56 раније у тексту ове Пресуде)“. „Из приступа који је у случају Бијелић против Црне Горе (2009) прихватио Европски суд изводи се и слједеће опће правило: темељна права из међународних уговора о људским правима, као што је Конвенција, морају бити осигурана свим особама које живе на територији (бивше) одговорне државе странке, без обзира на накнадну дисолуцију или сукцесију те државе.“ – Јасна Омејец, Конвенција за заштиту људских права и основних слобода у пракси Еуропског суда за људска права – *Strasbourgški acquis* – Нови информатор, Загреб, 2013, стр. 625.

Са становишта временског елемента – укидајућа одлука Уставног суда има дејство *ex nunc*, изузетно и *ex tunc*, а са становишта учесника у уставном спору – дејство *erga omnes* или *inter partes*. У том смислу, дејство одлуке Уставног суда подразумијева да је забрањена примјена закона који је престао да важи не само убудуће већ и на правне односе који су настали прије дана објављивања одлуке Уставног суда, уколико до тог дана нијесу правоснажно ријешени. На овај начин одлука Уставног суда дјелује ограничено *ex tunc*, али и превентивно јер се извршење коначних и правоснажних појединачних аката донијетих на основу прописа који се више не могу примјењивати, не може дозволити ни спровести, а ако је извршење започето, обуставиће се.

Одлука Уставног суда Црне Горе је општеобавезна, извршна и коначна и морају је извршавати сви субјекти на које се односи. Влада Црне Горе, на захтјев Уставног суда, када је то потребно обезбјеђује њихово извршење из буџетских средстава Црне Горе.

Закључак

Наведене уставне и друге гаранције, међутим, не обезбјеђују стварну независност судија Уставног суда у обављању функције, јер уставно прокламовање независности судства, само по себи, не значи и његово остварење у стварности. Остваривање уставне улоге Уставног суда, у конкретном друштвеном контексту и датом моменту, није могуће, без постојања или обавезе обезбеђења одговарајућих услова рада и материјалног положаја судија Уставног суда, који би имали макар законски и конкретан организациони, технички и оперативни израз, као реални услов за испуњење прокламованих уставних принципа и